

«مقدمه» و یک «باب» دارای دوازده فصل و «خاتمه» ای: مقدمه: در مقصود از لفظ امام و بیان احتیاج به او؛ باب: در اولویت امیر المؤمنین به امامت: فصل (۱) در آنکه امام لطف است بر حق واجب، (۲) در آنکه امام باید از همه رعیت افضل باشد، (۳) طریق یقین امام، (۴) ادله امامت از حالات و کمالات حضرت امیر، (۵) مطاعنی که منافعی عصمت است، (۶) مطاعن اولین خلیفه، (۷) مطاعن دومین خلیفه، (۸) مطاعن سومین خلیفه، (۹) آیات و احادیث درباره صحابه، (۱۰) احکام و معجزات حضرت امیر، (۱۱) عدد اوصیاء پس از پیامبر اکرم (ص)، (۱۲) نکت متفرقه.

آغاز: که حامدان ملاً اعلی و ذاکران کره غیراً از ادای آن عاجز آیند محمودی را سزاست ... و ان من شیء الا یسیح بحمده انجام: بود پنجاه و هشت بعد هزار xx که پایان رسید این گفتار

۱. مشهد؛ امام هادی؛ شماره نسخه: ۴۶

آغاز و انجام: برابر

تذکر: نام کتاب و مؤلف به استناد نسخه مرعشی ش ۶۲۱۸ ذکر شد. در فهرست نام کتاب مجالس المؤمنین ذکر شده است؛ خط: نسخ مغرب و نستعلیق، بی ک، تا: قرن ۱۲؛ مجلد، مصحح؛ جلد: مقروایی، ۳۸۸ گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۲۶×۱۷/۵ سم [ف: ۳۸ -]

۲. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۶۲۱۸

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، بی ک، بی تا؛ مجلد؛ تملک: ریحان الله موسوی با مهر «العید ریحان الله الموسوی» (بیضی)؛ مهر: «پیرو دین نبی الله ویردی»؛ ۳۱۲ گ، ۲۴ سطر، اندازه: ۲۹×۱۸ سم [ف: ۱۶ - ۲۱۱]

● فوز النجاة / اخلاق / فارسی

fowz-on najāt

در چهل «باب» در اخلاق دینی با داستان‌های کهن به فارسی جز فوز النجاة فی الاخلاق مشکویه رازی (چلبی) خواهد بود که باید به عربی باشد.

تهران؛ انجمن اسلامی؛ شماره نسخه: ۷

بی ک، بی تا [نشریه: ۱۱ - ۱۰۲۵]

● فوز النجات / کلام و اعتقادات / فارسی

fowz-on najāt

با دیباچه‌ای در تحذیر از گناهان، سپس «باب» اول در شناختن خدای تعالی: اگر کسی گوید خدای شناسی بگو شناسم. اگر گوید چگونه شناسی بگو بی چون و بی چگونه شناسم. به هیچ چیز و به هیچ کس نماند، و هیچکس بدو نماند.

آغاز: بسمله. سپاس و ستایش مر خدای را عزوجل که آفریننده جهان است و پرورنده جانوران، و یاری ده ضعیفان ... اما بعد، چون خدایتعالی بیافرید و بیاراست گونه گونه خلقان را.

می کند عرض

خط: شکسته نستعلیق، بی ک، تا: قرن ۱۲؛ جلد: میشن مذهب، ۳۶ص (۲۲۹-۲۶۴ حاشیه)، سطور چلیپایی، اندازه: ۲۸/۳×۱۶/۴ سم [ف: ۲۹/۱ - ۴۰۸]

● الفوز الکبیر فی اصول التفسیر / علم قرآن / فارسی

al-fawz-ul kabīr fī usūl-il tafsīr

شاه ولی الله، احمد بن عبدالرحیم، ۱۱۱۴-۱۱۷۶ قمری
šāh walī-yol-lāh, ahmad ebn-e 'abd-or-rahīm (1703-1763)

رساله‌ای است مشتمل بر پنج «باب» در بیان مسائلی که برای فهم قرآن عظیم به طریق تنصیص بر آنها دلالت فرموده مثل فقه: باب ۲. بیان وجوه خفاء نظم قرآن؛ ۳. لطایف نظم قرآن؛ ۴. فنون تفسیر و حل اختلاف صحابه و تابعین؛ ۵. غریب قرآن و اسباب نزول که حفظ آن برای مفسر لازم است.

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۳۲۹۹۷

آغاز: بسمله. نعم الهی درباره این بنده ضعیف بی شماراند و اجل آنها توفیق فهم قرآن عظیم است؛ انجام: انک بالواد المقدس طوی انما فیه ترک التعظیم.

خط: نستعلیق، ک، رحیم بخش نارنولی، تا: ۱۳ محرم ۱۲۶۷ق؛ اهدایی: رهبری، بهمن ۱۳۸۴؛ جلد: تیماج، ۴۴ گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۲۰/۵×۱۲/۵ سم [اهدائی رهبر: علوم قرآن - ۲۱۸]

● فوز المؤمنین / - فارسی

fowz-ol mo'menīn

۱. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۲۷۱۱۳

بی ک، تا: ۱۲۷۷ق؛ خریداری از پوراندخت اربابی [رایانه]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۶۸۲۰

بی ک، بی تا [دث. مجلس]

سه فوز النجاة < کاشف الحق

● فوز النجاة = مجالس المؤمنین / کلام و اعتقادات / فارسی

fowz-ol najāt = majāles-ol mo'menīn

امیر معزالدین محمد، ق ۱۱ قمری

amīr mo'ezz-od-dīn mohammad (- 17c)

اهداء به: ابوالمظفر عبد الله قطبشاه

تاریخ تألیف: ۱۰۵۸ق؛ محل تألیف: حیدرآباد

در اثبات امامت و حقانیت امیر المؤمنین و ائمه طاهرین علیهم السلام، با ادله عقلیه و نقلیه و به استناد به روایاتی که نزد شیعه و اهل سنت مورد قبول می‌باشند، تألیف شده و مشتمل است بر

علی حروف ابجد فی ... صفتہ ...

خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۸؛ افتادگی: انجام؛ مصحح، مقابله شده با نشان «بلغ»، در برخی برگها در داخل متن حروف عجیبی آمده و مشخص نیست چه حروفی است، این نسخه از روی نسخه بسیار کهن کتابت شده، با این عبارات: «نسخه اقلام الانبیاء و الفراعنة و الکواکب المنقوشة علی کل البرائی، و قد نقلناه هذه النسخة من نسخة نقلت من نسخة قديمة ... فصحت الحروف لم ینخرم منها شیء و وجد تاریخ النسخة القديمة الثالث عشر من جامدی الاول سنة ثلاثة عشر و مائة و السلام»؛ کاخذ: فرنگی، ۵۵گ (۱-۵۵)، ۱۷-۲۱ سطر، اندازه: ۱۰×۱۶سم [ف: ۳۲-۲۵۹]

● الطاف القدسی فی معرفة لطائف النفس / عرفان و

تصوف / فارسی

altāf-ul quds fi ma'rifat-i laṭā'if-in nafs

شاه ولی الله، احمد بن عبدالرحیم، ۱۱۱۴-۱۱۷۶ قمری

šāh walī-ol-lāh, ahmad ebn-e 'abd-or-rahīm (1703-1763)

رساله‌ای کوتاه در معرفی و تفسیر و بیان و ویژگی‌های قلب، عقل، نفس، روح، سر، خفی و اخفی در شش «فصل»: ۱. شرف و فائده علم لطائف؛ ۲. ماهیات این لطائف؛ ۳. تهذیب لطائف ثلاثة نادره؛ ۴. تهذیب جوارح و لطائف ثلاثة نادره؛ ۵. تهذیب لطائف خمس؛ ۶. تهذیب لطاف خفیه.

آغاز: الحمد لله الذی ارى المخلصین من عباده آیات عظمته و امارات قدرته فی الآفاق و فی انفسهم ... اما بعد می گوید فقیر ولی الله ... مسمی به الطاف ... در بیان حقیقت قلب و عقل انجام: و این در حقیقت کشفی است نفسی که در عقل او گشته صورت دایمه پیدا کرده است. تمت.

چاپ: همراه ترجمه اردوی آن در پاکستان، ۱۳۸۴ق [گنج بخش ش ۸۸۵۸؛ فهرستواره منزوی ۳۲۵/۶]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۰۵۲۵/۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: لطف الله، بی تا؛ جلد: تیماج قهوه‌ای با روکش پارچه، ۶۴ گ (۱-۶۴پ)، ۱۶ سطر، اندازه: ۱۴×۲۱سم [ف: ۷۵-۳۳/۱]

● الالغاز / معما / عربی

al-algāz

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۷۹۹/۱۱

خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۰ [ف: ۵-۱۷۸]

قهوه‌ای، ۱۵۳گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۷×۲۳/۵سم [محدث ارموی مخ: ۲-۷۹۴]

● الزامیة / فلسفه / عربی

ilzāmīya

رساله در علت و معلول و علت الاولی، عقل کل و خداوند و بحث لطمان وحدت (اتحاد) است.

تهران؛ مدارک فرهنگی؛ شماره نسخه: ۳۹/۷

آغاز: ینبغی ان یکون عنده الصانع سفیا و الدلیل علی ذلک انا نستدل الی وجوده؛ انجام: و ما نسوا کثیر مبتاه محدث مصنوع و صلی الله علی محمد و آله المعصومین من عترته و سلم تسلیما کثیرا

خط: نسخ و نستعلیق، کا: جمال الدین محمد بن شرف الدین علی کردلانی، بی تا؛ کاخذ: اصفهانی مایل به حتایی، جلد: مقوایی روکش تیماج مشکی عطف پارچه مشکی، ۲گ (۱۱۵-۱۱۷پ)، ۱۵ سطر (۷×۱۲/۵)، اندازه: ۱۲×۱۸/۵سم [ف: ۳۸]

● الاسن المختوعة من الحروف المبتدعة = الاعلام

بفک الرموز من سایر الاقلام = اقلام الانبیاء و الفراعنة / خط-عربی

al-alsun-ul muxtarī'a min-al ḥurūf-il mubtadi'a = al-a'lām bi-fakk-ir rumūz min sāyir-il aqlām = aqlām-ul anbiyā' wa-l farā'ina

ایوب بن مسلمه، ق ۳ قمری

ayyūb ebn-e mosleme (- 9c)

هنگامی که مأمون عباسی (- ۲۱۸ق) به منظور دیدن اهرام به مصر مسافرت کرده بود، اراده کرد تا خطوط مختلفی را که بر دیواره‌های اهرام بود، کشف کند. از این رو فرستادگانی را به اطراف گسیل داشت و آنها دو نفر را به حضور او آوردند «محمد بن موسی» و «ایوب بن مسلمه»، دومی در شناخت خطوط قدیمی خیره بود و تمام کتیبه‌ها را برای مأمون توضیح داد، مأمون بسیار شگفت زده شد و دستور داد کتابی آوردند و تمام مطالب مربوط به علم خطوط را برای مأمون نوشت، در این کتاب به ۳ عنوان فوق اشاره شده و هیچیک از آنها در منابع موجود یافت نگردید.

آغاز: قال مؤلف هذا الكتاب اعلم یا اخى ایدک الله و ایانا منه بالعلم الی اشرف مقامات الاولیاء ان اهل التوارخ اجمعوا علی ان المأمون.

قیم: مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۲۶۸۴/۱

آغاز: برابر؛ انجام: و کان من السند الاکبر من الشمال الی الیمین

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (ف)؛ جلد چهارم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276241

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران؛ ۱۳۹۰/۲۰۱۲